

Lịch sử bị che giấu của câu bốn mươi - số ba

Luật Chủ nhật và hành trình tiên tri: Từ Đạo luật Yêu nước đến thử thách cuối cùng

Jeff Pippenger

2024-09-22

Việc ban hành một sắc lệnh cưỡng bách áp đặt thiết chế giáo hoàng, vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, sẽ khiến quốc gia chúng ta hoàn toàn đoạn tuyệt với sự công chính. Khi chủ nghĩa Tin Lành vươn tay qua vực ngăn cách để nắm lấy tay quyền lực La Mã, khi nó lại vươn qua vực thẳm để bắt tay với thuyết duy linh, khi, dưới ảnh hưởng của liên minh ba bên này, đất nước chúng ta chối bỏ mọi nguyên tắc Hiến pháp của mình với tư cách là một chính thể Tin Lành và cộng hòa, và tạo điều kiện cho việc truyền bá những dối trá và mê lầm của giáo quyền giáo hoàng, thì bây giờ chúng ta có thể biết rằng thời điểm cho hoạt động lạ lùng của Sa-tan đã đến, và sự kết thúc đã gần kề.

Cũng như việc đạo quân La Mã tiến gần là một dấu hiệu báo cho các môn đồ biết sự hủy diệt sắp xảy đến trên Giê-ru-sa-lem, thì sự bội đạo này cũng có thể là một dấu hiệu cho chúng ta rằng sự khoan dung của Đức Chúa Trời đã đến giới hạn, rằng tội ác của quốc gia chúng ta đã đầy, và rằng thiên sứ của lòng thương xót sắp cất cánh bay đi, chẳng bao giờ trở lại. Bây giờ dân sự của Đức Chúa Trời sẽ bị chìm vào những cảnh khốn khó và hoạn nạn mà các nhà tiên tri đã mô tả là thời kỳ hoạn nạn của Gia-cóp. Tiếng kêu than của những người trung tín bị bắt bỏ dâng lên trời. Và như huyết của A-bên kêu từ đất, cũng có những tiếng kêu cùng Đức Chúa Trời từ mồ mả của các vị tử đạo, từ những mộ phần nơi biển cả, từ các hang núi, từ những hầm mộ tu viện: 'Đến bao giờ, lạy Chúa, Đấng thánh khiết và chân thật, Ngài mới đoán xét và báo thù huyết chúng tôi cho những kẻ ở trên đất?'

Chúa đang làm công việc của Ngài. Cả thiên đàng đều xao động. Đấng Thẩm Phán của khắp đất sắp đứng lên để bênh vực và phục hồi quyền uy bị xúc phạm của Ngài. Dấu ấn giải cứu sẽ được ghi trên những người gìn giữ các điều răn của Đức Chúa Trời, tôn kính luật pháp của Ngài, và từ chối dấu của con thú hoặc của hình tượng nó.

Đức Chúa Trời đã bày tỏ những điều sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, để dân Ngài được chuẩn bị đứng vững trước cơn bão tố của sự chống đối và thịnh nộ. Những người đã được cảnh báo về các biến cố ở phía trước không được ngồi đó bình thản chờ đợi cơn bão sắp đến, tự an ủi rằng Chúa sẽ che chở những người trung tín của Ngài trong ngày hoạn nạn. Chúng ta phải như những người chờ đợi Chúa mình, không phải trong sự mong đợi nhàn rỗi, nhưng trong công việc sốt sắng, với đức tin không lay chuyển. Hiện nay không phải là lúc để tâm trí chúng ta bị cuốn vào những điều thứ yếu. Trong khi con người đang ngủ, Sa-tan đang tích cực sắp đặt mọi việc để dân của Chúa không có được lòng thương xót hay lễ công bình. Phong trào ngày Chủ nhật hiện đang tiến bước trong bóng tối. Các nhà lãnh đạo đang che giấu vấn đề thật sự, và nhiều người liên kết với phong trào ấy chính họ cũng không thấy dòng chảy ngầm đang dẫn đến đâu. Những lời tuyên bố của nó thì ôn hòa và có vẻ Cơ Đốc, nhưng khi nó cất tiếng, nó sẽ bộc lộ tinh thần của con rồng. Bồn phận của chúng ta là làm hết sức mình để ngăn chặn mối

nguy đang đe dọa. Chúng ta nên nỗ lực hóa giải định kiến bằng cách trình bày đúng đắn về chính mình trước mặt dân chúng. Chúng ta nên trình bày trước họ vấn đề then chốt thực sự, qua đó đưa ra sự phản kháng hữu hiệu nhất đối với các biện pháp hạn chế tự do lương tâm. Chúng ta nên tra xét Kinh Thánh và có thể đưa ra lý do cho đức tin của mình. Tiên tri nói: “Kẻ ác sẽ làm điều ác; chẳng một kẻ ác nào hiểu, nhưng người khôn ngoan sẽ hiểu.” Chứng ngôn, tập 5, trang 451, 452.

Khi "phong trào Chủ nhật" "lên tiếng" thì nó sẽ bộc lộ tinh thần của con rồng. Bốn đoạn văn xác định rằng khi có luật Chủ nhật, Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ "sẽ hoàn toàn tách mình khỏi sự công chính." Khi có luật Chủ nhật "đã đến lúc sự hoạt động lạ lùng của Sa-tan diễn ra." Khi có luật Chủ nhật, liên minh ba bên được hoàn tất. Khi có luật Chủ nhật, Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ "phủ nhận mọi nguyên tắc của Hiến pháp của mình với tư cách là một chính quyền cộng hòa Tin Lành", và cũng "tạo điều kiện cho việc truyền bá những dối trá và mê hoặc của Giáo hoàng." Luật Chủ nhật đó là một "dấu hiệu cho chúng ta rằng giới hạn sự nhẫn nại của Đức Chúa Trời đã chạm đến, thước đo gian ác của quốc gia chúng ta đã đầy, và thiên sứ của lòng thương xót sắp cất cánh bay đi, chẳng bao giờ trở lại." Dấu hiệu ấy được tiêu biểu qua lời cảnh báo của Đức Chúa Giê-xu, xác định sự góm ghềnh gây hoang tàn mà đáng tiên tri Đa-ni-ên đã nói đến. Chính tại đó lời cầu nguyện của các vị tử đạo dưới ấn thứ năm: "Cho đến bao giờ, lạy Chúa là Đấng thánh và chân thật, Chúa chưa xét đoán và báo thù huyết chúng tôi trên những kẻ cư ngụ trên đất?" được ứng nghiệm. Cũng tại dấu mốc ấy, các trình nữ khờ dại và khôn ngoan bộc lộ bản tính của họ.

Vào thời điểm luật Chủ nhật, Hoa Kỳ "chối bỏ mọi nguyên tắc của Hiến pháp của mình." Khoảng thời gian thực hiện công việc này bắt đầu với Đạo luật Yêu nước năm 2001. Từ năm 2001 cho đến luật Chủ nhật thể hiện một quá trình từng bước chối bỏ Hiến pháp. Quá trình từng bước đó tương ứng với dòng tiên tri, nơi việc hình thành hình tượng con thú được hoàn tất. Dòng về hình tượng con thú có thể có vẻ phức tạp hơn đôi chút, nhưng sự phức tạp đó đáng để hiểu. Điều làm cho dòng về hình tượng con thú trở nên phức tạp là nó đại diện cho hai dòng.

Đối với con thú từ đất, hai dòng là các sừng của chủ nghĩa Cộng hòa và chủ nghĩa Tin Lành. Hai sừng đó kết hợp lại thành một mối quan hệ giữa giáo hội và nhà nước và do đó hoàn tất việc hình thành ảnh tượng của con thú. Vì vậy, dòng về sự hình thành ảnh tượng của con thú có hai dòng trong cùng một dòng, vì các sừng của chủ nghĩa Cộng hòa và chủ nghĩa Tin Lành chạy song song với nhau xuyên suốt lịch sử, nhưng các dòng riêng của chúng cũng có lời chứng tiên tri riêng của mình. Một dòng tiên tri, với hai chủ đề song song, phức tạp hơn việc đơn giản đánh dấu các cột mốc của những hành động chính trị đại diện cho sự lên tiếng gắn liền với Hiến pháp.

Hai tuyên của sừng Cộng hòa và sừng Tin Lành càng trở nên phức tạp hơn bởi sự thật tiên tri rằng trong sừng Cộng hòa là lịch sử cuộc đấu tranh giữa những người Dân chủ ủng hộ chế độ nô lệ và những người Cộng hòa chống chế độ nô lệ; và hơn nữa, trong sừng Tin Lành có một quá trình thử luyện liên tục theo sau các trình nữ khôn ngoan và đại dốt trong lịch sử của sừng Tin Lành. Dù vậy, việc vững vàng trong những lẽ thật này là hết sức quan trọng.

Trong khuôn khổ được biểu trưng bởi hai sừng của con thú từ đất có minh họa song song về việc hoặc là hình thành tính cách của Đấng Christ hoặc là tính cách của Sa-tan; điều này tương đương

với việc hoặc là hình thành hình ảnh của Đấng Christ hoặc hình ảnh của con thú, vì trong bối cảnh này, "con thú" đại diện cho một hữu thể được tạo dựng, đối nghịch với Đấng Tạo Hóa. Sự hình thành những thuộc tính này được thực hiện trong nội tâm của mọi người, vì khi thời kỳ thử thách khép lại, chỉ còn hai hạng người. Sự hình thành này cũng được thể hiện ra bên ngoài qua sự liên minh giữa quyền lực giáo hoàng và Liên Hợp Quốc.

Vì vậy, thời kỳ thử thách cho sự hình thành hình tượng con thú bắt đầu vào năm 2001 và kết thúc khi có luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ. Trong khoảng thời gian ấy, lịch sử tiên tri về hai sừng của con thú từ đất minh họa những cuộc tranh cãi bên trong và bên ngoài trong từng sừng tương ứng, dù là tôn giáo hay chính trị, và cũng cho thấy một cuộc đấu tranh giữa chính hai sừng ấy.

Luật ngày Chủ nhật ở Hoa Kỳ là lời cảnh báo phải chạy trốn mà Chúa Giêsu đã gọi là "sự góm ghiếc tàn phá". Luật ngày Chủ nhật ở Hoa Kỳ là sự kết thúc của thời kỳ bắt đầu từ năm 2001. Đạo luật Patriot Act là "sự góm ghiếc tàn phá mà Đa-ni-ên đã nói đến", và được Chúa Giêsu xem là một dấu hiệu để chạy trốn khỏi sự hủy diệt sắp đến.

Đạo luật Yêu nước bao gồm ánh sáng tiên tri của năm 1888 và Dự luật Blair. Như vậy, về mặt tiên tri, Đạo luật Yêu nước cũng chứa đựng sự kiêu mẫu của luật ngày Chủ nhật; nên giai đoạn từ năm 2001 bắt đầu với một luật ngày Chủ nhật như được kiêu mẫu bởi 1888 - Dự luật Blair, 2001 - Đạo luật Yêu nước, và kết thúc với luật ngày Chủ nhật.

Lời cảnh báo phải rời bỏ các thành phố vào năm 2001 tiêu biểu cho lời cảnh báo phải rời khỏi Ba-by-lôn khi đạo luật ngày Chủ nhật được ban hành. Sự phán xét giáng trên Hoa Kỳ khi đạo luật ngày Chủ nhật được ban hành tiêu biểu cho sự phán xét giáng trên cả thế giới khi Mi-ca-ên đứng dậy và thời kỳ ân điển của loài người chấm dứt. Dấu ấn của Đấng Christ với tư cách là Anpha và Ômêga được liên tục thể hiện trong các lễ thật được biểu thị qua Đạo luật Blair năm 1888, và mọi điều mà năm 1888 biểu thị cũng được lặp lại vào năm 2001.

Năm 2001, vốn được năm 1888 làm hình bóng, không chỉ đại diện cho dấu hiệu phải chạy trốn như được biểu trưng bởi sự góm ghiếc gây nên sự hoang tàn, mà nó còn được biểu trưng bởi năm 66 SCN và cuộc vây hãm của Cestius. Cuộc vây hãm của Titus vào năm 70 SCN tượng trưng cho luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ. Luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ được biểu trưng bởi năm 321 và đạo luật ngày Chủ nhật đầu tiên của Constantine, và năm 538 tượng trưng cho thời điểm khi quốc gia cuối cùng trên thế giới khuất phục trước dấu của con thú.

2001 là 1888, Cestius và năm 66 sau Công nguyên. Luật ngày Chủ nhật là Titus và các năm 70 và 321. 2001 cũng là phép báp-têm của Chúa Giê-su, và sự giáng xuống của Ngài trong Khải Huyền chương mười vào ngày 11 tháng 8 năm 1840. Tất cả những biểu tượng này góp phần vào dòng của Hiến pháp.

Lịch sử tiên tri của Hoa Kỳ diễn ra song song với lịch sử của Cơ Đốc Phục Lâm. Năm 1798, giáo quyền La Mã chịu vết thương chí tử, và 1798 là thời kỳ cuối cùng khi phần các lời tiên tri của Đa-ni-ên liên hệ đến lịch sử của thiên sứ thứ nhất và thứ hai trong Khải Huyền 14 được mở ấn. Chính vào năm 1798, khởi điểm tiên tri của Cơ Đốc Phục Lâm được đánh dấu, và năm 1798 con thú từ đất với những sừng giống chiên con trở thành vương quốc thứ sáu của lời tiên tri Kinh

Thánh.

Trước năm 1798 có ba cột mốc tiên tri gắn liền với dòng của con thú từ đất, và do đó với việc Hoa Kỳ lên tiếng, và với Hiến pháp Hoa Kỳ. Ba cột mốc ấy là Tuyên ngôn Độc lập, được tuyên bố năm 1776, rồi Hiến pháp vào năm 1789, và sau đó là các Đạo luật Người Nước ngoài và Chống Nổi loạn năm 1798.

Ba cột mốc ấy đề cập đến dòng tiên tri của Hiến pháp và đánh dấu sự khởi đầu của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh. Luật Chủ nhật là sự kết thúc thời trị vì của vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh; vì thế, theo tính tất yếu mang tính tiên tri, phải có ba cột mốc đi trước sự kết thúc, như được minh họa bởi ba cột mốc đã đi trước sự khởi đầu.

Năm 2001, vào lúc các tòa tháp sụp đổ, Đạo luật Patriot được biểu trưng bởi Dự luật Blair năm 1888, cùng với cuộc phản loạn công khai của ban lãnh đạo phái Cơ Đốc Phục Lâm tại Đại hội đồng ở Minneapolis. Cuộc phản loạn mà một thiên sứ đã nói với Chị White rằng được biểu trưng bởi cuộc phản loạn chống lại Moses của Korah, Dathan và Abiram cũng được biểu trưng bởi phép báp-têm của Đấng Christ vào năm 27 SCN, sự kiềm chế của Hội giáo vào ngày 11 tháng 8 năm 1840 và Tuyên ngôn Độc lập năm 1776, cũng như “sự góm ghiếc tàn phá, điều đã được nhà tiên tri Daniel nói” như một dấu hiệu để chạy trốn khỏi cơn thịnh nộ sắp đến, như được biểu thị bởi Cestius và năm 66 SCN.

Nếu bạn vẫn còn nhớ rằng dòng tiên tri mà chúng ta đang xét đến hiện nay là dòng về Hiến pháp Hoa Kỳ, thì tất cả những dòng tiên tri đã nêu ở trên đều góp phần và xác lập chủ đề tiên tri được đại diện bởi dòng về Hiến pháp. Tuy nhiên, dòng có vẻ được liên kết nhiều nhất là dòng về sự hình thành hình tượng của con thú. Hình tượng của con thú là hình tượng của con thú Giáo hoàng, được mô tả như một con thú với một người đàn bà cai trị trên nó, tức là sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, trong đó giáo hội nắm quyền kiểm soát mọi quan hệ. Để Hoa Kỳ lập nên một hình tượng cho con thú, chủ nghĩa Tin Lành bội đạo phải kiểm soát chính quyền đến mức chính quyền sẽ thông qua và thực thi các đạo luật tôn giáo, và cuối cùng là Luật Chủ nhật.

Khi quá trình hình thành hình tượng của con thú được hoàn tất, Hiến pháp — được soạn thảo với một nguyên tắc hàng đầu mà Thomas Jefferson đã diễn đạt là “sự tách biệt giữa Giáo hội và Nhà nước” — sẽ bị lật đổ. Khi sừng Tin Lành có quyền lực để chỉ đạo sừng Cộng hòa thi hành các sắc lệnh tôn giáo, cốt lõi của Hiến pháp bị xé toạc; như vậy sẽ có mối quan hệ mang tính tiên tri giữa dòng của Hiến pháp và dòng của hình tượng con thú.

Thời kỳ hình thành ảnh tượng của con thú bắt đầu vào năm 2001, với Patriot Act, và kết thúc khi luật Chủ nhật được ban hành, lúc đầu của con thú bị áp đặt. Trong thời kỳ đó, mưa cuối mùa được rưới rắc, vì mưa cuối mùa bắt đầu đổ xuống khi thiên sứ mạnh mẽ của Khải Huyền mười tám giáng xuống và làm rực sáng cả trái đất bằng vinh quang của Ngài, điều mà, theo Bà White, sẽ xảy ra khi các tòa nhà lớn của Thành phố New York bị đánh sập bởi một cái chạm của Chúa.

“Mưa cuối mùa sẽ đổ xuống trên dân sự của Đức Chúa Trời. Một thiên sứ quyền năng sẽ từ trời giáng xuống, và cả trái đất sẽ được chiếu sáng bởi vinh quang của thiên sứ ấy.” Review and Herald, ngày 21 tháng 4 năm 1891.

Thời kỳ rưới mưa muôn tượng trưng cho một giai đoạn khi lúa mì và cỏ lùng trong thế hệ cuối cùng của Cơ Đốc Phục Lâm đang được sàng sảy và thanh tẩy. Sự sàng sảy và thanh tẩy ấy kết thúc khi có Đạo luật Chủ nhật; và các trinh nữ khôn ngoan, những người có dầu khi cuộc khủng hoảng của Đạo luật Chủ nhật đến, thì được đóng ấn, rồi Đức Thánh Linh được đổ xuống vô lượng cho đến khi Mi-ca-ên đứng dậy và cánh cửa ân điển của loài người đóng lại.

Trong khi hình tượng của con thú đang được hình thành tại Hoa Kỳ, mưa cuối mùa sẽ chỉ rơi lác đác; và trong khi hình tượng của con thú đang được hình thành trên thế giới, mưa cuối mùa sẽ được tuôn đổ không chùng mực.

Năm 2001, kỳ thử thách của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Lao-đi-xê đã bắt đầu, như được tiêu biểu bởi giới Tin Lành vào ngày 11 tháng 8 năm 1840, và bởi Israel xưa khi Đấng Christ chịu báp-têm.

Thời kỳ thử thách đang ở ngay trước mắt chúng ta, vì tiếng kêu lớn của thiên sứ thứ ba đã bắt đầu trong sự bày tỏ về sự công bình của Đấng Christ, Đấng Cứu Chuộc tha tội. Đây là khởi đầu của ánh sáng từ thiên sứ, vinh quang của thiên sứ ấy sẽ tràn ngập cả trái đất. Các Sứ điệp Được Chọn, quyển 1, 362.

Quá trình thử thách cuối cùng dành cho những người từng là dân giao ước bắt đầu khi ánh sáng của thiên sứ trong Khải Huyền đoạn mười tám bắt đầu trình bày sứ điệp của Ngài. Sứ điệp ấy cũng được nêu trong ba câu đầu của Khải Huyền đoạn mười tám, và ba câu ấy, theo Chị White, đã được ứng nghiệm khi những tòa nhà lớn của Thành phố New York sụp đổ.

Quá trình thử thách khi ấy bắt đầu, như Giảng trình bày trong chương mười của sách Khải Huyền. Bài thử là liệu bạn có lấy quyển sách nhỏ ở trong tay vị thiên sứ, rồi ăn nó hay không. Trong thời kỳ thử thách này, khi mưa cuối mùa đang được rưới xuống, nó chỉ rơi trên những người chọn lấy quyển sách nhỏ và ăn nó.

Nhiều người đã phần lớn không tiếp nhận mưa đầu mùa. Họ đã không nhận được tất cả những ơn phước mà Đức Chúa Trời đã ban sẵn cho họ như thế. Họ mong rằng sự thiếu hụt ấy sẽ được bù đắp bởi mưa cuối mùa. Khi ân điển dồi dào nhất được ban xuống, họ định sẽ mở lòng ra để tiếp nhận. Họ đang phạm một sai lầm nghiêm trọng. Công việc mà Đức Chúa Trời đã khởi sự trong lòng người khi ban ánh sáng và sự hiểu biết của Ngài phải liên tục tiến triển. Mỗi cá nhân phải nhận biết nhu cầu của chính mình. Tấm lòng phải được trút bỏ mọi ô uế và được thanh tẩy để Đức Thánh Linh ngự vào. Chính bằng sự xưng tội và lia bỏ tội lỗi, bằng lời cầu nguyện sốt sắng và sự dâng hiến bản thân cho Đức Chúa Trời, mà các môn đồ buổi đầu đã chuẩn bị cho sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Cùng một công việc ấy, nhưng ở mức độ lớn hơn, phải được thực hiện ngay bây giờ. Bây giờ con người chỉ cần xin phước lành và chờ đợi Chúa hoàn tất công việc liên quan đến mình. Chính Đức Chúa Trời đã khởi đầu công việc, và Ngài sẽ hoàn tất công việc của Ngài, làm cho con người được trọn vẹn trong Đức Chúa Giê-xu Christ. Nhưng không được lơ là ân điển được biểu trưng bởi mưa đầu mùa. Chỉ những ai sống đúng theo ánh sáng mình có mới nhận được ánh sáng lớn hơn. Nếu chúng ta không mỗi ngày tiến bộ trong việc thể hiện các nhân đức Cơ Đốc tích cực, chúng ta sẽ không nhận ra những sự bày tỏ của Đức Thánh Linh trong mưa cuối mùa. Mưa ấy có thể đang rơi trên những tấm lòng xung quanh chúng ta, nhưng chúng ta sẽ không nhận ra hay tiếp nhận nó. Lời chứng

cho các mục sư, 506, 507.

Những người đã ăn lấy sứ điệp năm 2001 đã nhận một sứ điệp thích hợp cho thời kỳ đó, nhưng họ phải được thử nghiệm để bày tỏ liệu họ đã thật sự thấm nhuần sứ điệp ấy, biến nó thành một kinh nghiệm được chuẩn bị cho ân của Đức Chúa Trời. Trong giai đoạn đó, mưa cuối mùa vì thế được biểu thị như sự rười rạc, vì lúa mì và cỏ lùng vẫn còn ở chung. Vì vậy, Bà White nói: “Nó có thể đang rơi xuống trên những tấm lòng xung quanh chúng ta, nhưng chúng ta sẽ không nhận biết hay tiếp nhận nó.” Khi những người khôn được tách khỏi những kẻ dại, mưa cuối mùa bấy giờ sẽ được đổ ra không chừng mực, như đã xảy ra tại Lễ Ngũ Tuần, vốn tiêu biểu cho luật ngày Chủ nhật.

"Lại nữa, các dụ ngôn này dạy rằng sẽ không còn thời kỳ ân xá sau cuộc phán xét. Khi công việc của Tin Lành được hoàn tất, lập tức sẽ diễn ra sự phân rẽ giữa người lành và kẻ dữ, và số phận của mỗi hạng người được ấn định vĩnh viễn." Bài học qua các dụ ngôn của Đấng Christ, 123.

Giai đoạn mưa muộn được rảy rạc, tiếp theo là giai đoạn mưa muộn được đổ xuống không hạn chế, cũng được minh họa như hai thời kỳ mà trong đó sự phán xét được thi hành trên dân của Đức Chúa Trời. Thời kỳ phán xét thứ nhất trên dân của Đức Chúa Trời khởi sự từ nhà Đức Chúa Trời vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, và khi có đạo luật Chủ nhật thì sự phán xét được thi hành cho bảy chiên khác của Đức Chúa Trời, những người đang đáp ứng hoặc khước từ tiếng kêu lớn của thiên sứ thứ ba, tiếng kêu ấy bắt đầu khi có đạo luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ và kết thúc khi Mi-ca-ên đứng dậy, và thì giờ ân điển của loài người chấm dứt.

Hai giai đoạn của mưa cuối mùa, vốn cũng là hai giai đoạn của cuộc phán xét bắt đầu từ nhà Đức Chúa Trời rồi chuyển sang bảy chiên khác của Ngài, cũng là hai giai đoạn của việc hình thành hình tượng con thú.

Trong giai đoạn đầu của hai kỳ tiên tri ấy, khi sự phán xét giáng trên Hội thánh của Đức Chúa Trời và cả Hợp chúng quốc Hoa Kỳ, chính là cùng bối cảnh lịch sử trong đó cả sừng Chủ nghĩa Cộng hòa và sừng Tin Lành đều bị phán xét. Ngay tại thời điểm Cơ Đốc Phục Lâm trong tình trạng Lao-đi-xê bị Chúa nhổ ra khỏi miệng, Hoa Kỳ kết thúc thời kỳ ân huệ của mình, và sự suy vong quốc gia giáng trên đất nước, rồi Sa-tan xuất hiện và bắt đầu công việc kỳ diệu của hắn. Một trăm bốn mươi bốn nghìn được đóng ấn và được giương lên như một tiêu kỳ vào thời điểm luật ngày Chủ nhật.

Chúng ta được cho biết rằng không thể nào diễn tả được “kinh nghiệm của dân của Đức Chúa Trời, những người sẽ còn sống trên đất khi vinh quang thiên thượng và sự tái diễn các cuộc bách hại trong quá khứ hòa quyện.”

"Sa-tan là một người nghiên cứu Kinh Thánh siêng năng. Nó biết rằng thời giờ của mình chẳng còn bao lâu, và nó tìm mọi cách để chống lại công việc của Chúa trên đất này. Không thể nào mô tả được kinh nghiệm của dân sự Đức Chúa Trời sẽ còn sống trên đất khi vinh quang thiên thượng hòa lẫn với sự tái diễn các cuộc bách hại trong quá khứ. Họ sẽ bước đi trong ánh sáng phát ra từ ngai của Đức Chúa Trời. Nhờ các thiên sứ, sẽ có sự liên lạc không ngừng giữa trời và đất. Còn Sa-tan, được bao quanh bởi các thiên sứ ác và tự xưng là Đức Chúa Trời, sẽ làm đủ mọi thứ phép lạ để, nếu có thể, lừa dối ngay cả những người được chọn. Dân sự của Đức Chúa

Trời sẽ không tìm thấy sự an toàn nơi việc làm phép lạ, vì Sa-tan sẽ giả mạo những phép lạ sẽ được thực hiện. Những người của Đức Chúa Trời đã được thử luyện sẽ tìm thấy quyền năng của mình trong dấu hiệu được nói đến ở Xuất Hành 31:12-18. Họ phải đứng vững trên lời sống động: 'Có lời chép rằng.' Đây là nền tảng duy nhất trên đó họ có thể đứng vững. Những kẻ đã bội ước với Đức Chúa Trời trong ngày ấy sẽ không có Đức Chúa Trời và không có hy vọng." Chúng ngôn, tập 9, 16.

Sự tái diễn những cuộc bách hại trong quá khứ bắt đầu từ luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ, vì Sa-tan bắt đầu công việc kỳ diệu của hắn vào thời điểm đó, và các trinh nữ khôn ngoan, những người đã được "thử luyện và thử thách", bấy giờ sẽ "bước đi trong ánh sáng phát ra từ ngai Đức Chúa Trời." Điều này sẽ được thực hiện qua công việc của các thiên sứ, vì "nhờ các thiên sứ sẽ có sự liên lạc liên tục giữa trời và đất."

Những người được xúc dầu đứng bên Chúa của toàn cõi đất có địa vị từng được ban cho Sa-tan như một chên-ru-bim che phủ. Qua các hữu thể thánh vây quanh ngai Ngài, Chúa duy trì sự liên lạc thường xuyên với cư dân trên đất. Dầu vàng tượng trưng cho ân điển, nhờ đó Đức Chúa Trời giữ cho những ngọn đèn của người tin luôn được cung ứng, để chúng không chập chờn rồi tắt. Nếu không vì dầu thánh này được tuôn đổ từ trời trong các sứ điệp của Thánh Linh Đức Chúa Trời, thì các thế lực của sự ác sẽ nắm trọn quyền kiểm soát loài người.

Đức Chúa Trời bị xúc phạm khi chúng ta không tiếp nhận những thông điệp mà Ngài gửi cho chúng ta. Như vậy, chúng ta khước từ dầu vàng mà Ngài muốn đổ vào linh hồn chúng ta để truyền đến cho những người ở trong bóng tối. Khi tiếng gọi vang lên: "Kìa, chàng rể đến; hãy ra đón Ngài," những ai chưa nhận dầu thánh, chưa trân quý ân điển của Đấng Christ trong lòng mình, sẽ thấy, như những trinh nữ dại, rằng họ không sẵn sàng để gặp Chúa mình. Tự họ không có năng lực để có được dầu ấy, và đời sống họ bị hủy hoại. Nhưng nếu chúng ta xin Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, nếu chúng ta nài xin như Môi-se: "Xin cho con thấy vinh quang của Ngài," thì tình yêu của Đức Chúa Trời sẽ tuôn tràn trong lòng chúng ta. Qua những ống dẫn bằng vàng, dầu vàng sẽ được chuyển đến cho chúng ta. "Không phải bởi quyền thế, cũng không phải bởi sức mạnh, nhưng bởi Thánh Linh Ta, Đức Giê-hô-va Vạn Quân phán." Khi tiếp nhận những tia sáng rực rỡ từ Mặt Trời Công Chính, con cái Đức Chúa Trời tỏa sáng như những đèn soi trong thế gian. Review and Herald, ngày 20 tháng 7 năm 1897.

Những người khôn ngoan là những người được đóng ấn trong Khải Huyền chương 7 và Ê-xê-chi-ên chương 9, và được đặt đối lập với những kẻ dại, là những kẻ làm ô danh Chúa bằng cách khước từ "những thông điệp Ngài gửi". Những kẻ dại là những người "đã bội giao ước với Đức Chúa Trời, những kẻ trong ngày ấy sẽ không có Đức Chúa Trời và không có hy vọng." Hai hạng người ấy đã được thử luyện và được đưa đến điểm mà họ bộc lộ tính cách của mình tùy theo việc họ chấp nhận hay khước từ sứ điệp của giờ này. Sứ điệp của giờ này kể từ ngày 11 tháng 9 năm 2001 là sứ điệp về mưa cuối mùa.

Sứ điệp về mưa cuối mùa được nhận ra qua phương pháp dòng trên dòng như được trình bày trong Ê-sai chương hai mươi tám. Phương pháp dòng trên dòng là phương pháp nghiên cứu Kinh Thánh do Đức Chúa Trời chỉ định; vì vậy, khước từ phương pháp ấy không chỉ là khước từ sứ điệp được trình bày qua việc áp dụng dòng trên dòng, đây một chút, kia một chút, mà còn là khước từ chính

Đấng ban cho phương pháp ấy.

Vì các tiêu chuẩn được soi dẫn đã được bày tỏ trong tiến trình thử thách dẫn đến sự đóng ấn của một trăm bốn mươi bốn nghìn, hiển nhiên rằng cách duy nhất để một người con của Đức Chúa Trời có thể vượt qua bối cảnh lịch sử nơi “vinh quang thiên thượng và sự lặp lại những cuộc bách hại trong quá khứ được hòa quyện” là ở trong một trải nghiệm nơi ánh sáng từ ngai Đức Chúa Trời có thể được nhận ra. Ánh sáng ấy phải được nhận ra; nếu không thì nó trở nên vô ích, và chúng ta sẽ lạc lối.

Chúng ta chờ đợi mưa muộn. Mưa ấy sẽ giáng trên mọi người biết nhận ra và tiếp nhận sương móc cùng những cơn mưa ân điển đang đổ xuống trên chúng ta. Khi chúng ta gom góp những tia sáng rải rác, khi chúng ta trân trọng những sự thương xót chắc chắn của Đức Chúa Trời, Đấng vui thích khi chúng ta đặt lòng tin nơi Ngài, thì mọi lời hứa sẽ được ứng nghiệm. [Ê-sai 61:11 được trích dẫn.] Cả trái đất sẽ đầy dẫy vinh quang của Đức Chúa Trời. Chú Giải Kinh Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Ngày Thứ Bảy, quyển 7, 984.

Trong giai đoạn bắt đầu khi thiên sứ của Khải Huyền đoạn mười tám làm cho cả trái đất tràn đầy vinh quang của Ngài, khởi sự vào ngày 11 tháng 9 năm 2001, mưa muộn chỉ đến "trên" những "ai" "đã" "nhận biết và tiếp nhận sương móc và những cơn mưa của ân điển mà" "đang" "đổ xuống trên chúng ta." "Sai lầm lớn" mà Bà White đã nêu trước đó là khi những trinh nữ đại nghĩ rằng họ có thể chờ cho đến khi mưa muộn được đổ ra không hạn lượng, vì họ nghĩ khi ấy họ có thể bắt kịp. Không phải vậy, chỉ những ai đang tăng trưởng trong sự hiểu biết về lời tiên tri của Đức Chúa Trời mới nhận được thêm ánh sáng.

Kết lại bài viết này, điều tôi muốn nêu ra liên quan đến mục đích của thời kỳ thử thách mà chúng ta hiện đang trải qua. Nếu chúng ta muốn "bước đi trong ánh sáng tỏa ra từ ngai của Đức Chúa Trời" vào thời điểm khi những cuộc bách hại trong quá khứ lặp lại, chúng ta sẽ cần nắm vững lời tiên tri trước khi cơn khủng hoảng ập tới.

Trong chương một, Đa-ni-ên và ba người công chính đã hoàn tất sự học vấn của họ trước khi vào để được vua Nê-bu-cát-nét-sa khảo nghiệm. Suốt bốn mươi ngày, Đấng Christ đã mở bày lời tiên tri cho các môn đồ hiểu, trước mười ngày mà trong đó các môn đồ hoàn thiện sự hiệp nhất của họ. Rồi đến Lễ Ngũ Tuần, vốn tiêu biểu cho luật ngày Chủ nhật.

Trong chương ba sách Daniel, Shadrach, Meshach và Abednego cho Nebuchadnezzar biết họ không cần thêm thời gian, vì họ đã quyết định dứt khoát điều mình sẽ làm trong thời kỳ thử thách luật Chủ nhật. Sự trung tín của họ được tôn cao khi họ cùng Đấng Christ bước đi trong lò lửa, và sự điệp mà họ đã xác quyết trước khi thử thách đã được truyền khắp thế giới thời bấy giờ nhờ tất cả các vị quan khách đã chứng kiến phép lạ trong lò lửa.

Chúng tôi sẽ tiếp tục mạch suy nghĩ này trong bài viết tiếp theo.